

Τῆ Κυριακῇ Β΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

N^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

Κε ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου

Πα θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

H^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

M^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ^{ασ}του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

^{Πα} Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

^{Πα} Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϛ

^{Πα} Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

^{Πα} Α κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

^{Πα} Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στινο εκ

ζη τω ωντηνψυ χη ηνμου

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

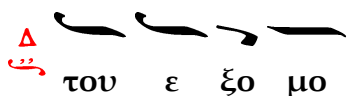
νω θην σφοδρα

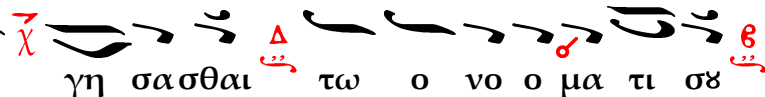
Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

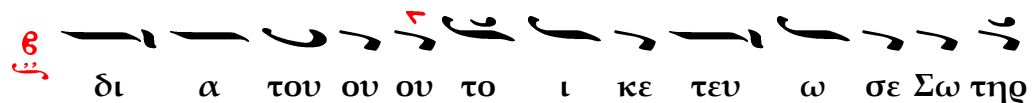
(Τέσσερα κατανυκτικά του ἤχου)


Ἦχος 


Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου 
του ε ξο μο


λο 
γη σασθαι τω ο νο ο μα τι σθ

Μ^{Δι} ε τα νοι αν ου κεκτημαι αλλ ου δε πα λιν δα

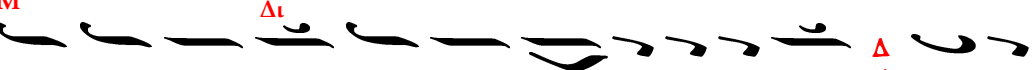

κρου α 
δι α του ου ου το ι κε τευ ω σε Σω τηρ


προ τε λους ε πι στρε ε ψαι 
και δου ναι μοι κα τα νυ


ξιν ο πως ρυ σθησωμαι της κο λα σε ε ως 




Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, 
εὖ ὡς ὄντα ἀπο

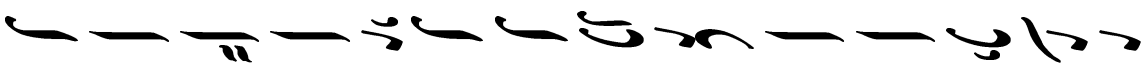

δωςμοι 

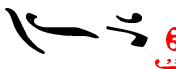

Ε^Μ 
ν τη φρι κτη πα ρου σι α σὺ Χρι στε  μη α



κου σω μεν ουκ οι δα υ μας  την γαρ ελ πι ι δα ε πι


σοι τω σω τη ρι ε θε με θα  ει και τα σα προ στα


γμα τα ου πρατ το μεν  δι α την α με λει αν η μων  αλ




λα φει ει ει σαι των ψυ χων η μων δε ο με ε




θα α 

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, 
ει σα κῶ





σον τη ης φω νης μῶ 

Τ^{Δι} 
α της καρ δι ασμου τραυ μα τα  εκ πολ λων α μαρ


τη μα α των φυ εν τα μοι  ι α τρεν στον σω τη ρο των

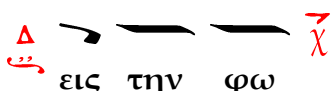


ψυ χων και σω μα των ι α τρος  ο πα ρε ε χων

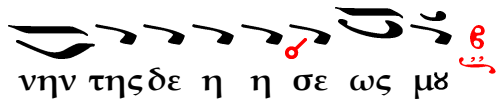

τοις αι του ου ου σι  πται σμα των την συ γω ρη σιν α

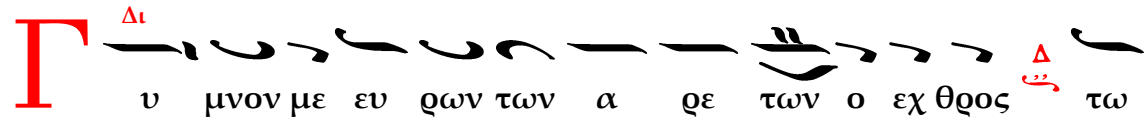

ει  πα ρα σχου μοι δα κρυ α με τα νοι ασ  δι δους μοι


την λυ σιν των ο φλη μα των Κυ ρι ε και ε λε η

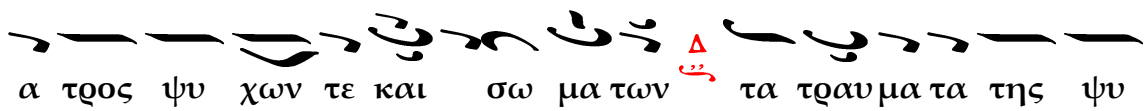
σον με 

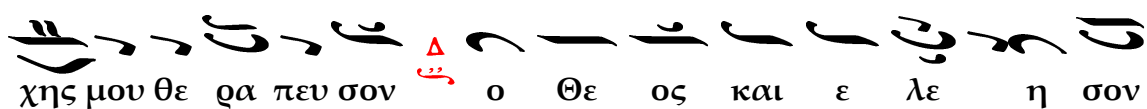
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα 
 εἰς τὴν φωνήν 

νήν τηςδε ἡ ἡ σε ὡς μὲν 

Γυμνον με εὐρώντων ἀρετών ὁ ἐχθρὸς  τῶν

βελειτῆς ἀμαρτίας ἐτρῶσεν  ἀλλὰ σὺ ὡς ἰ

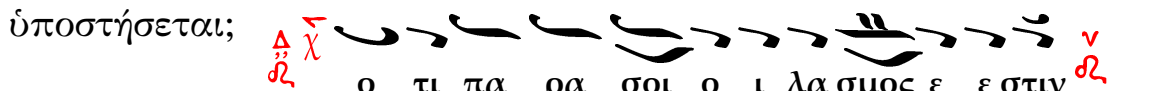
ατρός ψυχῶν τε καὶ σώματων  τὰ τραυμάτα της ψυ

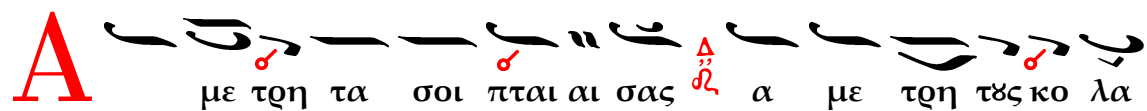
χῆς μου θεράπευσον  ὁ Θεὸς καὶ ἐλεήσον

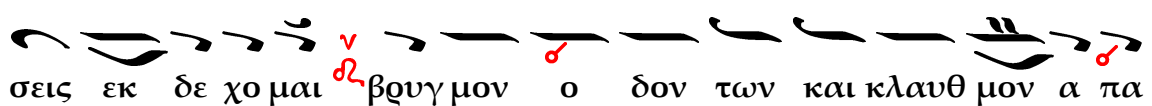
με 

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει. Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

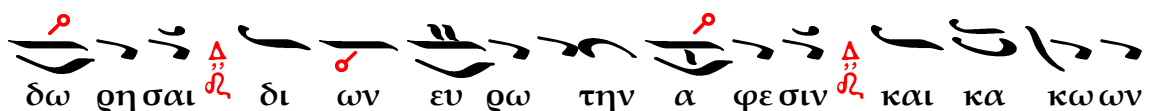
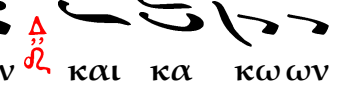
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; 


Αμέτρητα σοὶ πταίαισας  ἀμέτρητῶς κόλα

σεις ἐκδέχομαι  βρυγμὸν ὀδόντων καὶ κλαυθμὸν ἀπα

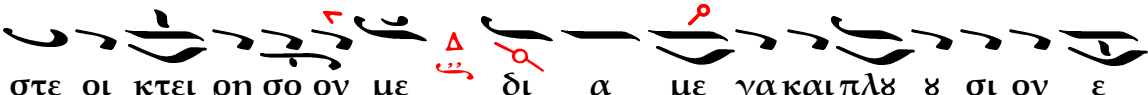
ράκλητον  γέεναν πυρός καὶ σκοτόος καὶ τάρτα

ρον  Κρίτα ἀδικαίῶν τε  δακρύων μοι

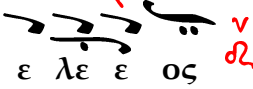
δώρησαι  διδῶν εὐρώτην ἀφ᾽ ἑσίν  καὶ κωκῶν



 μη την λυ σιν νηστευων και κλαζων σοι Δε σπο ο τα Χρι




 στε οι κτει ρη σο ον με δι α με γα και πλ ς σι ον ε




 ε λε ε ος

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

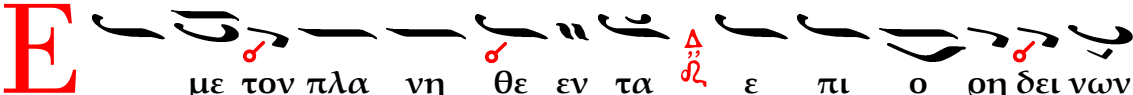
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,



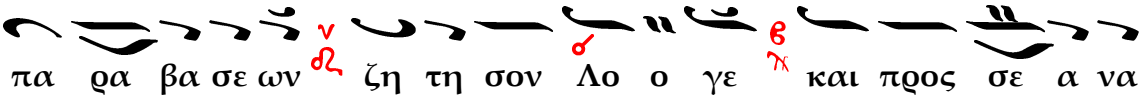
 ηλ πι σεν η ψυ



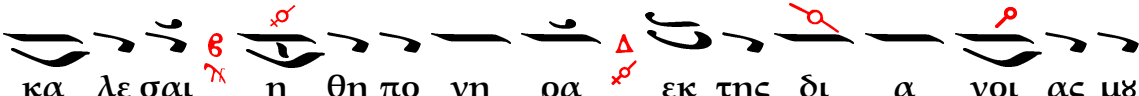
 χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Ε


 με τον πλα νη θε εν τα ε πι ο ρη δει νων



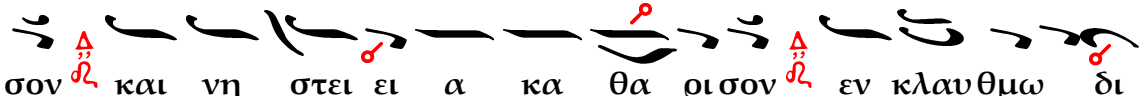
 πα ρα βα σε ων ζη τη σον Λο ο γε και προς σε α να



 κα λεσαι η θη πο νη ρα εκ της δι α νοι ας μη



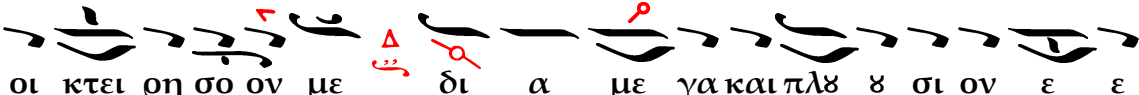
 μα κρα αν α α πω θς μενος θνη ξαντα πα λι ζω ω



 σον και νη στει ει α κα θα ρισον εν κλαυθμω δι



 η νε κει βο ω ντα και λε γοντα Δε σπο ο τα Χρι στε



 οι κτει ρη σο ον με δι α με γα και πλ ς σι ον ε ε



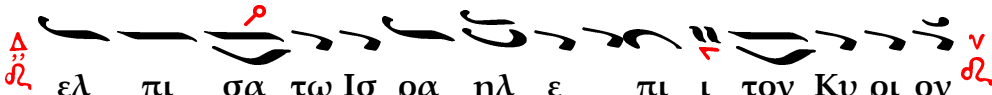
 λε ε ος

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἔνδοξον.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας



 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

N η στει ας ε ναρ ξα με νοι ^Δ Ε βδο μα α δος
της τρι της ^Δ την Τρι α δατην σε πτη ην ευ φη μη σω
μεν οι πι στοι ^Δ το ε ξης πε ρι χα ρως δι α νυ οντες ^ν
της σαρ κος δε τα πα α θη α πο μα ρα ναντες ^β εκ
ψυ χης η μων αν θη θει ει α δρε ψω με θα ^Δ στε φα νος
πλε ξα με νοι ^β της κυ ρι ι α ας των η με ρων ^ν ι
να παν τες τον Χρι στον ως νι κη την ^ν στε φα νη
φο ρην τες α νυ μνη η σω ω μεν ^ν

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος ^Δ Δι - ς

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^ν
εκ πα σω των α

νο μι ων αυ τῶ ^Δ

K ο ο σμη τῶ ς θο ρυ βῶς εκ φυ γων ^Δ εν α τα
ρα ξι απαμμα ακαρ ^{ζ'} τον νῦν ε φυ λα ξας ^{ζ'} μη πε
ρι πλανω με νον μη δε ρεμ βο με ε νον ^Δ ταις τῶ βι ο
συ γχυ σε σι και ταις τρι κυ μι ι αις ^{ζ'} αλλ α να τει νο με

νον και α νω βλε πο ο ντα πο θω ω προς τον α νω Δε
σπο ο την προς τον ευ ερ γε την των ο λων α ξι
ο μα κα ρι στε Ι α κω βε

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ το ον παν τες οι λα οι

Ε ξω τη ης τε κο σμη τα ρα χης Πα τερ δι ε

ξα γων τον βι ι ον πα θων ε λευ θε ρος γε γο νας

τη χα ρι τι πε ρι φρ ο ρ με ε νος και δαι μο νων

τας φα λα γγας α σκη σει συ ντο ο νω και θει αις α στρα ψε

σι κα τα στρε ψα με ε νος χαι ρων συν Α γγε λοις χο ρε

ευ εις ων την πο λι τει αν ε κτη σω πε ρι τον

Πα ντα να κτα και Κυ ρι ον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου
με ε νει εις τον αι ω να

Ε ζης ε ε ξω κο σμη και σα ρ κος υ περ τα

ο ρω με να πα α ντα ως την α ο ρα τον δο ξαν εν

θυ μὲ με νος και φαντα ζο με ε νος της σκη νηστηνευ
 πρε πει αν της ε πα ρα νι ι ς και την ω ραι ο τη
 τα την α κα τα λη η πτον ης νυ υν εμ φο ρσ με νος
 σω ω σαι τς πι στως τι μωντας σε Πα τερ τον Χρι
 στον δυ σω πησον Ι α κω βε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι
 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην

ΙΙ α αν των θλι ι βο με νων η χα ρα και α δι
 κς με νων προ στα α τισ και πε νο με νων τρο φη
 ξε νων τε πα ρα κλησις χειμα ζο με νων λι μην α σθε
 νωντων ε πι σκε ψις κα τα πο νς με ε νων σκε πη και α
 ντι λη ψις και βα κτη ρι α τυ φλων Μη τη ηρ τς Θε ς τς

υ ψι ι στϚ Ϛ' συ υ παρ χεις α χρα ντε σπευ σον Ϛ' δυ
 σω πϚ μεν ρυ σα σθαι τϚ δϚ λϚ σϚ Ϛ Ϛ

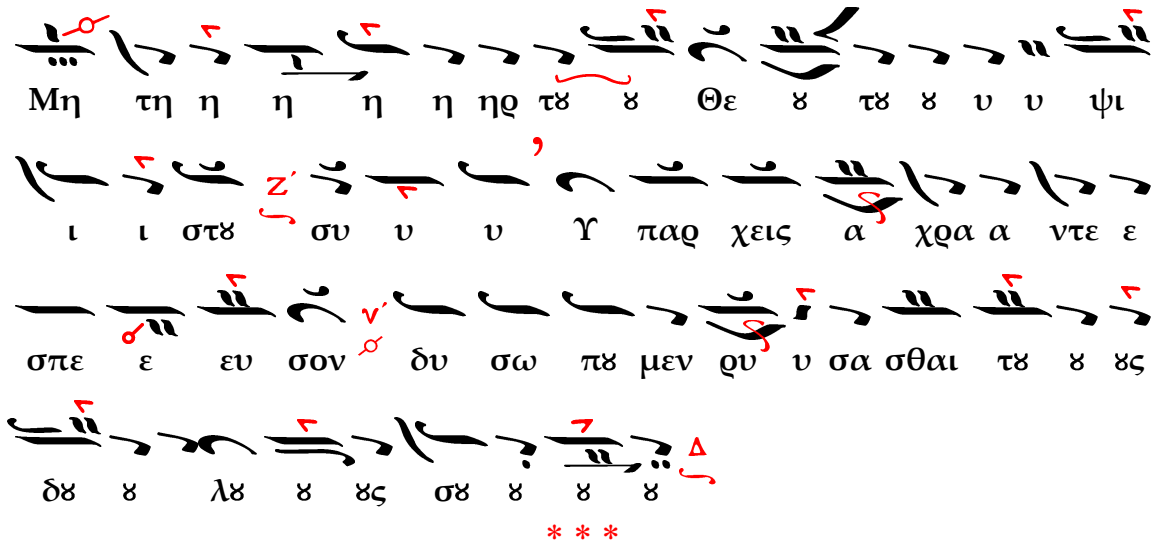
Τὸ ἄργόν.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Δι-θ.

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ευ μα α α τι

Χ Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
 αι ω ω ω νω ων α α α μην

Π α α α α α ντω ω ω ν θλι ι βο ο με νω
 ων η η χα α α ρα και αι α δι κϚ με
 νο ον προ ο στα α α τϚ και πε ε νο ο ο με
 ε ε νων τρο ο φην ξε ε ε ε νων τε πα α ρα κλη η σϚ
 χει μα α ζο ο με ε ε νω ων λι ι ι μην
 α σθε νϚ Ϛ Ϛ ντω ων ε πισκε ψι ι ις κα τα πο ο
 νϚ Ϛ με ε ε νων σκε ε ε ε πη και α α ντι λη η
 ψϚ και βα κτη η ρι ι ι α α τυ υ υ φλων



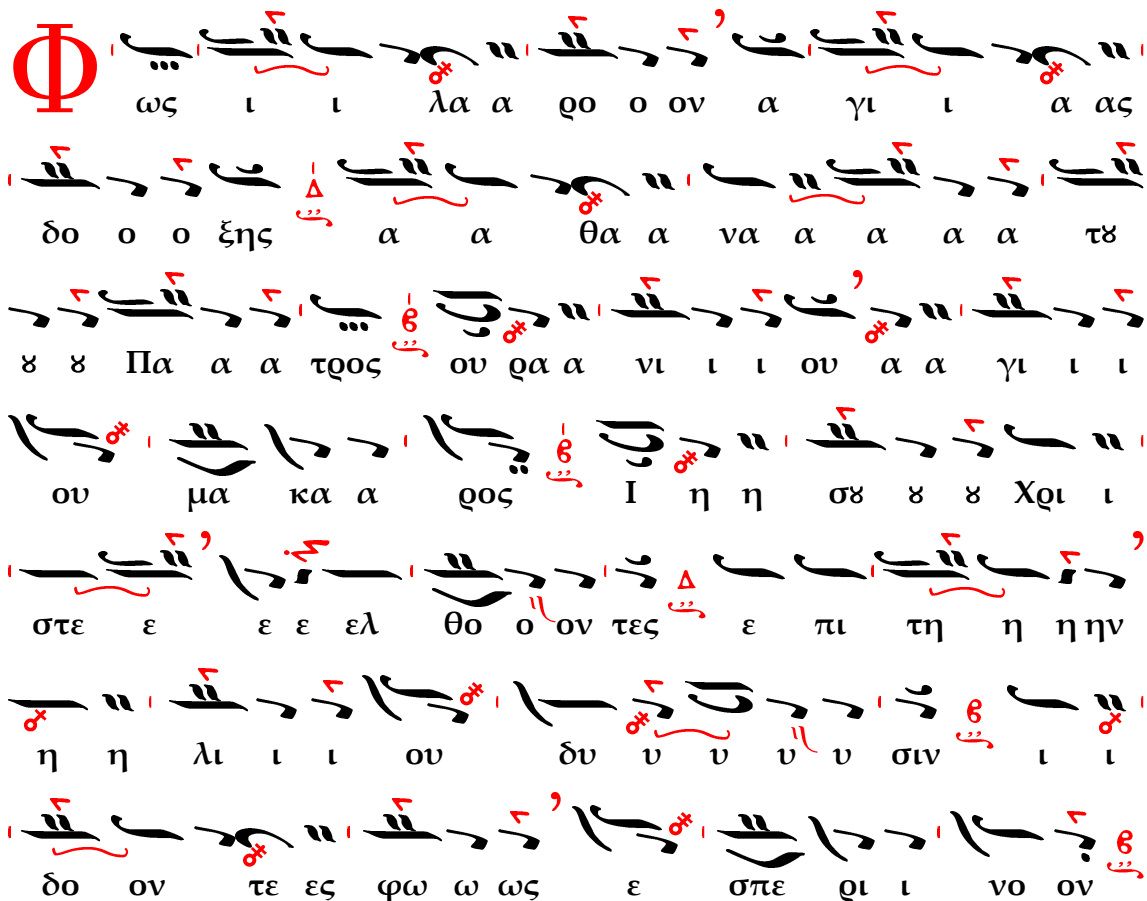
 Μη τη η η η η ηρ τϛ ϝ Θε ϝ τϛ ϝ υ υ ψι
 ι ι στϛ ϛ' συ υ υ Υ παρ χεις α χρα α ντε ε
 σπε ε ευ σον ϛ' δυ σω πϛ μεν ρυ υ σα σθαι τϛ ϝ ϝς
 δϛ ϝ λϛ ϝ ϝς σϛ ϝ ϝ ϝ

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ



 Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϝ ϝ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϝ ϝ Χρι ι
 στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνθ ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἦχος πλ' Νη ς

M^{Νη} η α πο στρε ε ε ε ε ε ε ε ψη ης
 το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο
 ον σθ ς ς ς α α πο ο ο ο τθ ς ς ς
 ς παι δο ο ο ο ο ο ο ο ος σθ ς ς ς ς
 ς ο ο ο ο ο ο τι θλι ι ι ι ι ι ι

ι βο Ο τι θλι ι βο ο μαι τα α α χυ υ υ υ υ

υ ε πα α α ε πα κσ σο ο ο ο ο ο ο

ον μσ σ σ προ σχε ες τη ψυ χη η η

η η μσ καιλυ υ τρω σαι αι αι αι αι αι α α α αυ

τη η ην

Στίχ. α'. Πτωχός και άλγών ειμι έγώ· ή σωτηρία σου, ο Θε

ο ο ος α α ντι λα βοι οι το ο ο ο ο μσ

τό αυτό.

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου...

Στίχ. β'. Ίδέτωσαν πτωχοι και εύφρανθήτωσαν· έκζητήσατε τον

Θεόν, και αι ζη η σε ται η ψυ χη η η η Η η η η

μων

τό τρίτον

Mη απο στρε ε ε ε ε ε ε ε ψη ης

το προ ο ο το προ σω πο ο ο ο ο ο ο

ον σσ σ σ α α πο ο ο ο τσ σ σ σ

σ παι δο ο ο ο ο ο ο ο ος σσ σ σ σ σ

χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

^{Nη}
 υι ον και σω ω ω σο ο ο ον με ^ν_{δλ}

^χ
Προς σε η ρα τς ο φθαλ μς μ τον κα τοι κεν
 τα εν τω ς ρα νω ^ε_χ Ι δα ως ο φθαλ μοι δα
 λων εις χει ρας των κυ ρι ων αυ των ^ε_χ ως ο φθαλ μοι
 παι δι σκης εις χει ρας της κυ ρι ας αυ της ^ε_χ ου τως
 οι ο φθαλ μοι η μων ^ε_χ προς Κυ ρι ον τον Θε ον η
 μων ^ε_χ ε ως ς ς οι οι κτει ρη η η η σαι
 αι η η η μας ^ν_{δλ}

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος πλὴν Νη ς

^{Nη}
Χα λι νς ςς α πο πτυ υ σας τς ςς πα τρι ι
^{Δι}
 κςς ^Δ_{δλ} α στα α α α τω ω φρε ε ε νι τοις κτη
^{Πα}
 νω δε ε σι ι ^Δ της α μα αρ τι α ας λο γι ι σμοις ^Δ
^{Nη ς}
 συ νε ε ε ε ζη η η η σα ^ν_{δλ} ο λον μς το ον βι
^{Δι}
 ι ον ^ε_χ δα πα νη σας α α σω ω ω τως ο ο τα α α
^{Nη}
 α α λα ας ε ε ε γω ^ν_{δλ} τρο φη ης δε λει ει

ει πο με ε νο ος ^{Δι} βε βαι ς ση ης κα αρ δι ι
 ι α αν ^{Νη} προς και ρον λι ι ι παι νϷ ς σαν η δο ο
 νη η ην ε ε σι τϷ ς ς μην ^{Δι} αλ λα Πα α
 τερ α γα α θε ^{Γα} μη κλειει σης μοι ^{Πα} τα φι λαν θρω ω
 ω ω πα σπλα α αγ χνα α ^Ν αλλ α νοι οι ξα α ασ
 δε ξαι αι με ^{Δι} ως τον α σω ω τον υ ο ο ον και σω ω
 ω ω σο ο ο ον με ^Ν

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

^Χ Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η
 μας ^Δ ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξϷ
 δε νω σε ως ^Δ ε πι πλει ον ε πλη σθη η ψυ χη
 η μων ^Δ το ο νει δος τοις ευ θυ νϷ σι ^Δ και η ε
 ξϷ ^Χ δε νω σις ^Δ τοις υ πε ρη φα νοις ^Ν

Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και
 πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε ^Ν και νυν πρε σβευ σα
 τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ

χας ημωνδε ο ο με ε θα ^νδλ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πδλ Νη ς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δδλ και Α γι ω Πνευ μα

τι ^νδλ

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ω νας ^Δδλ

των αι ω ω νων α μην ^νδλ

Τ α ου ρα νι ι α υ μνει σε ^Δδλ κε χα ρι τω με

νη ^Δδλ Μη τε ερ α νυμφευτε ^νδλ και η μεις δο ξο λο γω

μεν ^Δδλ την α νε ξι χνι α στο ον σθ γεν νη σιν ^νδλ Θε

ο το κε πρε σβε ευ ε ^Δδλ σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω

ων ^νδλ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις

ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιούμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^{ν'}₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^{υ'}₉ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{ν'}₂₂ και ευ λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ^{υ'}₉ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^{υ'}₉
Β α πι στα τσ Χρι στσ ^{ν'}₂₂ παν των η μων μνη σθη
τι ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^{υ'}₉ σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ει ν υ περ η μων ^{υ'}₉

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο
στολοι και Α γι οι πα αν τες ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν κιν δυ
νων και θλι ψε ων ^υ₉ υ μας γαρ θερ μης προ στα α τας ^υ₉ προς
τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^υ₉

Υ πο την σην ευσπλαγχνι ι αν ^{ν'}₂₂ κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^υ₉ τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{ν'}₂₂
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα σει ^υ₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας ^{ν'}₂₂ μο ο νη α γνη ^{ν'}₂₂ μο ο νη ευ λο γη
με νη η η η ^υ₉

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον **μή.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ

φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιούμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιούμεν μετανοίας μικρὰς β' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν (τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σθ

χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν

α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν

κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι θλι ι ψε ε ε

σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει

αν οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο

πται σμα α α τω ων πο ο ολ λων Μη τε ε

ε ε ε ερ τσ ς ς ς Θε ς ς ς τσ ς Υ υ ψι

ι ι στσ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν

ρυ υ υ υ σαι αι πα α α της πε ρι στα α α σε ω ως

τσ ς ς ςς δς ς λς ς ςς σς ς ς ς

Και ὁ ἱερεύς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
